

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 2/2013
14.02.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником суда Горданом Богдановић, као записничарем, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ-487/12 од 25.01.2013. године, против пресуде Вишег прекршајног суда, Одељење у Нишу II-201 Прж 23373/12 од 10.09.2012. године и правноснажне пресуде Прекршајног суда у Нишу Пр. 06-34577/10 од 05.07.2012. године, у предмету прекршаја из члана 43. став 3. у вези са ставом 1. тачка 15. Закона о фискалним касама, у јавној седници већа одржаној дана 14.02.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ пресуда Вишег прекршајног суда, Одељење у Нишу II-201 Прж 23373/12 од 10.09.2012. године и пресуда Прекршајног суда у Нишу Пр. 06-34577/10 од 05.07.2012. године и предмет враћа Прекршајном суду у Нишу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег прекршајног суда, Одељење у Нишу II-201 Прж 23373/12 од 10.09.2012. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Р.Д. из Н. и потврђена пресуда Прекршајног суда у Нишу Пр. 06-34577/10 од 05.07.2012. године, којом је окривљени оглашен кривим за прекршај из члана 43. став 3. у вези са ставом 1. тачка 15. Закона о фискалним касама и осуђен на плаћање новчане казне у износу од 50.000,00 динара, уз обавезу плаћања трошкова прекршајног поступка у износу од 1.000,00 динара.

Против наведених пресуда Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези са чланом 216. став 1. тачка 6. и у вези са чланом 241. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима и повреде материјалног прекршајног права из члана 235. тачка 3. у вези са чланом 76. став 7. у вези става 1. Закона о прекршајима. У захтеву истиче да је за прекршај, за који је окривљени осуђен, наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, будући да је исти учињен 29.05.2010. године, а првостепена пресуда је донета дана 05.07.2012. године, по протеклу више од две године. Указује да се за утврђивање рока застарелости примењује члан 76. Закона о прекршајима јер, иако учињени прекршај спада у област јавних прихода и финансија, промета роба и услуга, Законом о фискалним касама није прописан дужи рок застарелости гођења. Предлаже да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног, да преиначи исте и обустави поступак услед наступања апсолутне застарелости.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 265. став 2. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 101/05, 116/08 и 111/09), обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане пресуде, у смислу члана 266. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Након оцене навода захтева и увида у списе предмета, Врховни касациони суд је нашао да су основани наводи захтева да су Прекршајни суд у Нишу и Виши прекршајни суд, Одељење у Нишу, учинили битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези са чланом 216. став 1. тачка 6. и у вези са чланом 241. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима и повреде материјалног прекршајног права из члана 235. тачка 3. у вези са чланом 76. став 7. у вези става 1. Закона о прекршајима. Ово стога што из списка предмета произлази, као неспорно, да је окривљени Р.Д. прекршај из члана 43. став 3. у вези са ставом 1. тачка 15. Закона о фискалним касама учинио дана 29.05.2010. године и да је за исти осуђен на плаћање новчане казне пресудом Прекршајног суда у Нишу од 05.07.2012. године. Како Законом о фискалним касама нису прописани посебни рокови застарелости гођења, основано се у захтеву указује да се у овом случају примењује члан 76. Закона о прекршајима, који у ставу 1. прописује да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а у ставу 7. да прекршајно гођење застарела у сваком случају кад протекне два пута онолико времена

колико се по закону тражи за застарелост гоњења. Имајући у виду наведене законске одредбе, Врховни касациони суд налази да је првостепеном пресудом повређено материјално право из члана 235. тачка 3. Закона о прекршајима, јер је иста донета по наступању апсолутне застарелости прекршајног гоњења, па како је Виши прекршајни суд својом пресудом потврдио првостепену одлуку и сам је учинио исту повреду материјалног права, као и повреду одредаба прекршајног поступка из члана 241. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима, јер по службеној дужности није испитао да ли је првостепеном пресудом повређено материјално право на штету окривљеног.

Са изнетих разлога, налазећи да су основани наводи захтева да су у прекршајном поступку учињене битне повреде правила поступка од утицаја на законито и правилно доношење одлука, Врховни касациони суд је на основу члана 266. став 3. Закона о прекршајима, уважио захтев и укинуо првостепену и другостепену прекршајну пресуду и предмет вратио на поновно одлучивање Прекршајном суду у Нишу, који је дужан да поступи по члану 269. Закона о прекршајима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Гордана Богдановић,с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић,с.р.